

סטנאקמו

ע"מ הו"מ/גו ג'ו"ז
מט"ו

17/10/53

31

ל. אשכול: ברצוני להעיר כמה הערות ובאמת לא רבות, בשולי הויכוח.

קודם כל רציתי להזכיר שהפעם הכונה לכנס שאיננו כנס כל-גו. לא היתה כונה לערוך כנס אומניבוט, כאשר מעלים את כל הסאלות והעניינים, כפי שעשינו בו עידות חרות. הכונה היתה להתרכז הפעם בסעיף אחד או שניים, ואחד מתו, כך חשבנו, הוא בעל חשיבות מרכזית, הוא, שלאחר מספר שנים שהידיים היו מלאות עבודה, שנות עבודה רבה, עבודה מהפכנית גדולה בחיי המדינה ובחיי ישראל, בחיי קיבוץ הגלויות - אמרנו שנמצא לנו זמן ונתפנה קצת לחשוב הרבה מחשבות ביחס לעולם האידיאי של החנועה לקראת המס עשרה השנים הבאות.

דברי אלה מכוונים להערתה של יהודית שמחוני, ואני חושב שמה שהוגבב אלי אזני, שהיא לא יחידה שבאה בפרוניה זאת או בתביעה זאת, או שיש לה איזו הרגשה סיפוק, שהנה לא דובר בכנס זה על ענייני בטחון. לא היתה כונה לדבר על כך, כי לו היתה כונה לעשות זאת, צריך היה לקבוע הרצאה מיוחדת, מדינית-בטחונית לנושא זה. אצלנו שני המושגים האלה כרוכים יחד, והגיוני הוא שהם יחיו יחד. במדה ואני נכנסתי לעבודה זו אני רוצה להבטיח לחברים שבכל מאודי, בכל האחריות והמשא הכבד שנקרא אצלנו בטחון, אין לי הרגשה שנושאי בטחון והבטחון עצמו טעון מדי פעם בפעם חיזוק הרגשה בעם או בצבור החברים שלנו. נדמה לי כי הכרה זו מושרשת, אם כי אף פעם אין לומר דיו. במדה שיכולים לשפוט ולמדוד דומני כי הדבר מושרש עמוק עמוק בלב מחשבת העם, ולכן לא חשבתי כי יש, למען לצאת ידי חובה, להסביר את העניין. יש לי הרושם שמוטב אולי פחות לדבר בעניין זה ויותר לעשות. דיבור גורר דבור, הערה והכרזה גוררות תגובה, וחודשים אלה היו לא מעטות

נאמר הרבה. בפעם האחרונה אני זוכר שאמרתי, כאשר מעבר לגבול היה מדובר על הכנות, סצריך להתבונן, וכי החשובה הייתה: הכנות מול הכנות. נדמה לי שזה יכול להספיק להקופה רצינית אם אנחנו עושים את המלאכה. ואני מבטיח את החברים שצה"ל וסר הבטחון וכל החברים עם סר הבטחון בענין זה עושים לילות כימים. אינני יודע אף זה המקום שתאים לדבר על כך אבל עושים כל מה שאפשר כדי שאנחנו לא נפגר וההכנות תהיינה הכנות.

המשך דבריו רטמ אכ.

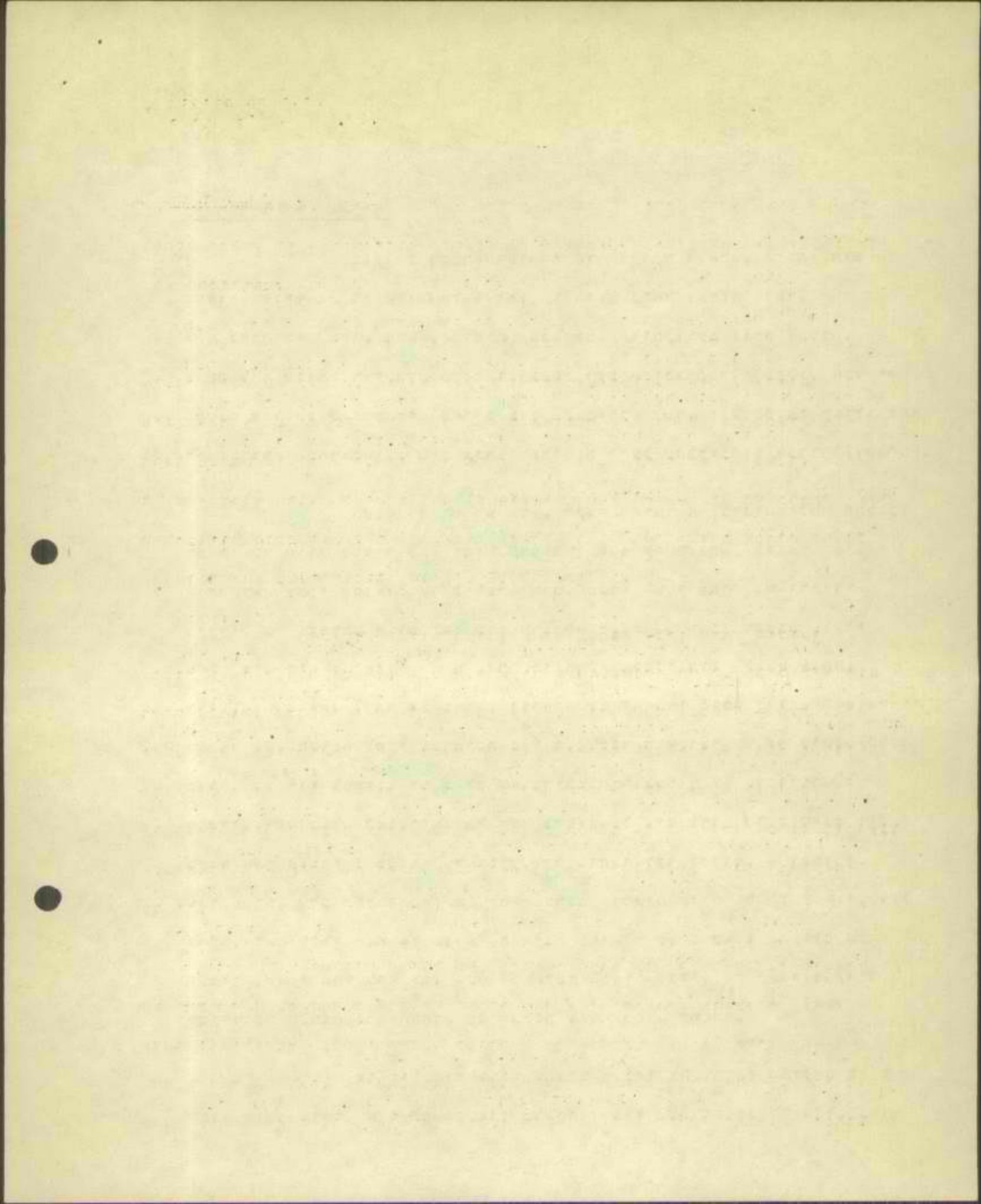
1941
The following information was obtained from the records of the
Department of the Interior, Bureau of Land Management, on
the subject of the land in question, to-wit:
The land in question is situated in the
County of _____ State of _____
and is more particularly described as follows:

המשך דברי ל. אטכול

מכיוון שכבר החעוררה או הועלתה הטאלה, גישתי היא -
לפעול בענין זה כי אין שמץ וסימן של שלום נראה באיזה אופן. יחד עם
זה, נדמה לי שהעין מחכה, צופיה שפעם יבוא יום ופעם נגיע לטלום.
נדמה לי, שזוהי דעת העם כולו והרגשתו דעה הציבור שלנו כולו. אבל יש
לעשות א' ולפעול ולהתקיים כאילו אין כל סיכוי לכך, ולשפוט את האויב לפי
דבריו ולפי הכרזותיו. אין אנחנו צריכים להקל בהכרזותיו ובדבריו (מח"כ).

משום כך גם לא אדע, וקצת הייתי אף בתמיהה למה התכונו
דבריו של חברי הצעיר (כל זמן ש"צעיר" זאת מרקה חשובה. בודאי שאינני
אומר זאת בכדי להוזיל או לזלזל) פרס. פשוט לא ידעתי למה ירמזו
מיליו. כי בדברים כאלה, אם כבר מדברים בכנס של חברי מפלגה פועלי
א"י (ויש לזה גם איזו שהיא סיבה מיוחדת שאינני רוצה לפרט אותה,
מדוע) זה מחייב לדבר אצ באופן יותר פשוט ובאופן יותר ברור. זאת מטריה
די עדינה, חשובה למדי ומרטיטה ביותר. והנה הוא דבר על זה שיטנם שלשה
סוגים בעניני בטחון: יש כאלה שאומרים: הבה נסמוך על ערבויות של
מיטהו. ויש כאלה שאומרים: אלא הבה נסמוך על ציא גדול של מיטהו; ויש
כאלה אשר אומרים: נסמוך על צה"ל, על כוחנו ועל ערכנו. - וכמובן,
אני בטוח, שלב כולנו כאן אם זה שאנחנו טומכים קודם כל על עצמנו, ועל
צה"ל. ואם אגיד זאת אז בודאי תהיינה מחיאות כפים כאלו שהאולם הזה
יעמוד בקושי תחת לחץ זה. אבל זה אינו מסביר עדיין את הענין. צריך
להגיד מה השתנה, מה התחדש אם השתנה ואם התחדש מהשהו.

צר לי שאני צריך להגיד בענין זה פה את המילים הללו
שאני אומר אותם. אבל כמעט שאין ברירה, מפני שמפלגה פועלי א"י, בחוץ

הארץ הקטנה הזאת, פרוטה על פני ארץ אא רביה ומגיעים דרכה מהתם להכא ומבכא להתם, ויט איזה יסוד לחשוט שמא הדברים מגיעים לחברית ולסניפים שלא כהווייתם.

אני רוצה להגיד שאני גם כן קצת חייב לדעת מה שנעשה. אינני יודע מה נשתנה, אינני יודע מה יחדט. יכול, כמובן, להיות פעם איזה דבר אחר. שמעתי שפרס אמר טאולי הכוונה היא לא כל כך לפני א בחוך מפלגת פועלי א"י. לו אמר את זאת עכשיו, הייתי מפסיק לדבר. אבל אם זה מכוון מחוצה למיטהו, למפלגת פועלי ארץ-ישראל - יט אא הרבה הזדמנויות לומר זאת ואם זה נאמר עכשיו כן, הרי רשאים חברית לחטוב שהמדובר הוא בענין בבבא עינינו, טל כל קיומנו.

יכולים להיות כמובן באיזו שהוא ענין אאאא חילוקי שיקולים או הערות ומטקל. וגם אני אגיד משהו, אולי ברמז. יכולות להיות דעות שונות. הביטוי הזה או המשפט הזה "נטען רק על עצמנו" - הוא משפט יפה. אבל במילים הללו "עם לבדד ישכון" וביחוד "עם ישראל לבדד ישכון" והוא לא זקוק לאף אחד ולא לשום קטר לאף אחד - זהו דבר טאינני מעלה על דעתי שמיטהו מעלה אותו על הדעה. ואם אנחנו אומרים "רק אנחנו וזרוענו תעמוד לנו" - אולי זה נקלט, אבל זאת לא כל החמונה, כי אין דבר כזה עכשיו.

יכולים להיות פעם חילוקי דעות על כך אם אנחנו סומכים רק על ידיד אחד או אנחנו מחפטים טיהיו לנו שני ידידים, או אולי אאאאא שלטה ואפילו אא טבעה ידידים. יכולה להיות מחטבה טאם יט ידיד זה או אחר ועלול להווצר, חלילה, מצב ש"נופל עוזר - אאא כטר עזור", הרי צריך לחפש עוד אחד בין הידידים או להכין יותר את העזרה להרחיב אותה יותר.

Top. Below this. The following is a list of the names of the persons who have been named in the above mentioned document.

The names of the persons named in the above mentioned document are as follows: [illegible text]

The names of the persons named in the above mentioned document are as follows: [illegible text]

The names of the persons named in the above mentioned document are as follows: [illegible text]

The names of the persons named in the above mentioned document are as follows: [illegible text]

- 23 -

אבל גם כאן, צאצא "אסור", כפי שאומרים זאת באידיש, את אני יודע שיש איזה שהוא חידוש או שינוי (במידה שאני יודע). כי גם כאשר לא הייתי בתפקיד שלי עכשיו, ידעתי מה שהוא על ענייני בטחון ובעניינים של קשרים ובעניין של רצון להעזר ע"י מי שהוא אצ עם כל השמירה על עצמאותנו וגאווהנו בקטר לכל מה שעשינו. אינני יודע על שינויים.

אני אומר את זאת כדי שאם התגנב מהשהו לתוך תודעתם של חברים - דבר שאני חושש לו - שיטמעו אח"כ דבר אחר אשר יטקיס במלוא האחריות את כל החברים במפלגת פועלי א"י וגם את העם כולו.

כאשר חשבתי וכאשר בקשה ממני המזכירות לתת את חלקי

בוועידה הזאת, הרי הפעם היה "המסמר" החברתי. וכפי שאמרתי כבר חברים, 15 שנה של עבודה אדירים. ואין לי אלא לבקש את החברים לטרוח פעם ולקרוא את דברי בויכוח עם יערי, נדמה לי. נדמה לי, שאני נחתי אז ביסווי, שהיה ביסווי למעשה שעשינו ואין שעשינו אותו. אבל היחה הפעם הרגשה, שלקראת 15 השנים הבאות צריך להתחמם ולדבר על כך בכנס של המפלגה. ברור לי עכשיו שכנס אחד יכול רק להעיר את העניין ולהציגו. ואולי בכוח הצגת הדברים מהשהו הוחדר במקצת לשורות החברים, לסניפים, ואנחנו עוד נחיה בזה לא חודש אחד ואולי גם לא שנה אחת.

יכול להיות שמחר תפתח איזו גולה (והלוואי שתפתח איזו

גולה רצינית) ואסחנו א נשתף רבבות של עולים חדשים שיבואו לארץ בבנינה. דבר כזה אפשרי כי אצ הם היו לנו שנים שבמחנות בלבד ישנו 100 אלף יהודים. אם יקרה כדבר הזה כי אז נטהה ונדחה את הדיון הזה ליום אחר, כאשר נוכל להתעסק בזה קצה יותר, ולחשוב על הדברים האלה. הפעם חשבנו שעכשיו מותר לנו קצה להתפעות לזה.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is too light to transcribe accurately.

חברים, אני רואה טענות נגדנו, אשר נשמעו במחנות
אחרים, כטענות נגד פועלי א"י. ואני לא פעם רואה, מחברינו ברחבי
התנועה מפני שזאת תנועה גדולה ורחבה ומפני שלא הספקנו אאאאאא
להחזיר את כל החברים הללו בערכנו (דוקא בזה לא הוכחנו בטנים
האחרונות יכולת אירגונית גדולה, לא הצלחנו להגיע לכך שיהיה קטר
עמוק יותר בין חבר לחבר בין חבר לליחיו בממשלה, בכנסת ובכל מקום
אחר, ולכן חברינו לא תמיד יכולים לדעת מה עליהם לעשות. הייתי שמח
אילו באא איזה מכניק כזה והיה נוחן לנו מין קפיץ מיוחד אשר יסדר
את העניין הזה אחת ושתים וטזה יפעל.

אבל ההרגטה שלי, שכאשר מתחילים מכל הצדדים א מחוך
נימי יריבות אחוותית (איך אנחנו אומרים: "מפלגת אחות", "מפלגות
אחיות"), מתחילים "להרביץ" במפלגת פועלי א"י כפי טעושים זאת בכל
ימות השנה, הרי פה וטם ב"קצות הכרך" שלנו, ואולי גם קצת יותר מאטר
אך "בקצות הכרך", אומרים "אמן" וטופלים על עצמנו טענות וצרות. אני
אביא אחת שתיים שלט דוגמאות לכך.

כאטר החלה העטיה הגדולה שלנו (ואני אינני מפביז
בטלה הזאת. אני הייתי רוצה לראות את העט אשר התנטא בכגון דא ואטר
במחבים כאלה עטה במטך הטנים הללו מה טיטראל וממטלה יטראל עטו.
ואני תמיד אומר, טאט לביקורת ולהטמצה הנוטאת היא מפלגת פועלי א"י,
הרי היא צריכה גם להיות הכתובת אשר על פיה צריך להטמיע את התהילות
על ההיטבים - - -) אאאאאאאא חברי מפלגת פועלי א"י וחבריה בממשלה
עטו ופעלו.

RECEIVED
FEBRUARY 19 1954

[The following text is extremely faint and illegible due to the quality of the scan. It appears to be a multi-paragraph letter or report.]

F 100 100 1000
F 100 100 1000

[Faint, illegible text throughout the page]

עכשו הוא איננו כאן. ואינני אומר זאת לטם ביקורת. על הבמה הזאת יושב החבר ספיר. התחלפנו בחפקידים. לפעמים אני נהנה לראות כיצד הוא מתענה בהיותו שר האוצר. בחודשים הראשונים הוא עוד חשב שלא שכחתי גירסא דינקוחא, והוא בא לקבל הגנתי. גם זה יעבור, ואתה חסאר לבדך על גלים אלה.

בא אדם ואומר "טמלה לי", אני יודע להקים בית חרושת. ויש לו אידאוח איך ליצא את תוצרת הטקסטיל לכל קצות העולם. מה היא "הטמלה"? הוא יסתחף ב-20-30%, הוא יביא את המכונות לבית החרושת. לא בהיסח הדעת, אלא לאחר דיונים והחלטות מרובים אמרנו לעצמנו: מה אנו יכולים להפסיד? בית החרושת ייבנה בנצרת. אמרו לנו שאיט כזה עלול לפשוט את הרגל. אבל בית החרושת יסאר בנצרת. המכונות חהיינה. הפועלים יכנסו לעבודה. אנו פה, אנו נשארים בארץ. אכלו אותנו בכל פה, ואינני אומר זאת בטרוניה, אבל גם אתם אמרתם לא פעם: מה יש, בנצרת מותר להפסיד כסף? כדאי לכם לדעת מה מזה יצא. בית החרושת בנצרת יעבור לרשות חברת העובדים.

כאשר אמרתי אהמול מה אנו רוצים להשיג בעתיד בתעטיה הישראלית, אמרתי כי אני מסכים עם ספיר, שכל יהודי, כל פרודה של אנרגיה, כסף, ידע ויוזמה - מוכרחים להיות להם מקום בישראל. בישראל הקטנה מוכרח להיות מקום לכל היכולת הגנוזה בעם היהודי, לפחות באותו חלק של העם היהודי המוכן להסות טכס לבנינה של ישראל. לפי טעה אין עומדים יהודים בחור ארוך כל כך.

Faint handwritten text at the top left of the page.

Faint handwritten text at the top right of the page.

Main body of extremely faint, illegible handwritten text covering most of the page.

הענינים הסתדרו כך שהמפעל בנצרת יעבור לחברה העובדים

ויכול להיות שבימים אלה יקרה מה שקרה לפני שנים רבות, כאשר חברת עובדים רכזה בטותפות עם גורמים אחרים בחי חרושה שהניחו יסוד ל"כור" או לחלק התעשייתי של סולל בונה, כמו "נשר", "פניציה" ועוד.

טענו כלפינו: אחם בונים מטק קפיטליסטי, ואילו מטק

העובדים מקופח, הנועה העבודה מקופחה. וכל כמה שלא עמד החבר ספיר על כמות והוכיח במספרים כמה מאות מיליוני לירות הוסקעו במפעלים התעשייתיים של מטק העובדים, בכל זאת נשמעו טענות אלו ולא פסקה הרינה הזאת.

אין לנו דרך אחרת אלא להקים ולבנות בכל מקום שאפשר

ועם מי שאפשר, גם כאשר הממשלה צריכה להלוות או להסקיע מרבית האמצעים.

שאלנו את עצמנו, מה הם היסודות החברתיים שמפלגת

פועלי ארץ ישראל רוצה לשמור עליהם בבנין מסקנו, כלכלתנו וחברתנו לאחר

15 השנים הראשונות. אני סיכמתי - ואמרתי שאולי הסיכומים אינם כל כך

רעים בהשוואה לארצות אחרות - את 15 השנים הראשונות. אבל השאלה הנשאלת

היא - מה אנו רוצים לעשות ב-15 השנים הבאות. את זאת נסיחי להביא

לידיעת החברים, כדי שכולנו נבדוק את עצמנו, ו האם אנו מוכנים לכך,

האם אנו רוצים לשאת באחריות זו גם של חברת עבודה וגם של העם.

כאשר המטק התעשייתי עומד בהתחרות בסוקי העולם,

התחרות שתלך ותגבר, יש חשיבות מכרעת לאחריות עצמית של הפועלים. ובנקודה

זו אנו צריכים לשוב ליסודות. חברים, מפא"י צריכה לשאול את עצמה, ואחם

צריכים לשאול את עצמכם, כאשר אנו מטפלים במטריה זו: איך תקום חברה

חדשה? הקמת החברה החדשה יכולה להמטך 10 שנים ויכולה להמטך 50 שנה.

השאלה היא מה התהליכים שיביאו לכך. אמם אמר החבר בן-גוריון שהוא

איננו חסיד של "איזמים". כאשר בן-גוריון לא היה חסיד של הציוניזם,

1942
1943
1944

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

סענתי אני לפני יהודי ארה"ב: אל תראגו לחוסר הציוניזם של בן-גוריון. כאשר בן-גוריון אומר שהוא אינו אוהב סוציאליזם, הרי יחד עם זאת הוא רוצה לא פחות ולא יותר בשותפות ולא רק בטיוויון. הוא אומר שהשותפות הוא דבר יותר עילאי מהציוויון. והוא רוצה זנהיה אור לגויים. והוא ציטט כמה פסוקים יפים מירמיהו. אילו דיברנו על כך בקבוצה קטנה של אנשים היינו יכולים לקבל את המושג המולא של הדברים. אני מסופק אם בימינו אלה אפשר למצוא איזה שהוא דבר שלאורו אפשר לחנך הנועה גדולה של מאות, אלפים ורבבות.

איננו לבדנו בארץ. יש עוד מפלגות בארץ. לא פעם אומרים על מפא"י כי היא מפלגה ליברלית. התוכן הוא זהה אולי, אבל הסם מחייב.

אם בא חברי מטה דיין - וצר לי שאני צריך להתווכח אתו, אבל אין מנוס מזה - ואמר את אשר אמר, ואני מודה ליוהפעת באמת קשה הזהילי לרדת לקוף דעה ולסוף דבריו וניסוחם, אני חייב להזכיר כי לפני שנה וחצי או שנתיים הבאתי לישיבת מרכז המפלגה רעיון של ייסוב חבל הבסור. לא הצעתי לעשות זאת מהיום למחר. ידעתי שהדבר כרוך בטאלות מים ובטאלות אחרות. אבל קיימנו בירור על הנוער ויזהר הבע מסבע, ואני אמרתי מה יש לעשות בישראל ומה צריך להציג בפני עולמנו הצעיר. אמרתי שיש להציג בפני הדור הצעיר מפעלים ומשימות החובעים החלהבות וההרגשות. צר לי שנכוחתי אז מפי מטה דיין ברוחחין בענין הכסור.

עכשו הבאתי לממשלה - וענין הבסור לא הובא לממשלה כי זו לא היתה/הילכתא דמשיחא, אבל זו היתה הילכתא למחר מחרתיים - ענין ייסוב הגליל שזמנו הגיע. ואם מיסהו טען מדוע לא נעשה הדבר קודם, יש לכך סיבות. יש לי הרגשה שעכשו נוטבים בצוננים גם בקשר לרעיון ייסוב הגליל.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is too light to transcribe accurately.

יחד עם זאת משה דיין רצה להגיד, שאם אני מדבר על 50 אלף
 בהי אב בחקלאות, אולי אפשר יהיה להגיע למספר גדול יותר. על כך אין
 ויכוח אחי. אני מקבל זאת. הכל תלוי בכמויות המים. אבל משה דיין אמר -
 וזה בסבילי הדבר החשוב - שאי אפשר לקרוא לנוער לביצוע משימות חלוציות.
 ואני מחחיל לתהות על קנקן זה. שמעון פרס אמר שצריך לתת לצעירים לסגות.
 כל הכבוד, ישגו כל כמה שהם רוצים. אבל אני רוצה לדעת איפה כאן הסגיאה.
 משה דיין שאל: באיזו זכות נדרוש מהצעירים ללכת לפעולות כיבוש חלוציות?
 ומה נאמר לאנשי עין-גדי ויוטבתה השואלים, מדוע במסרדי חל-אביב יש
 מיזוג אויר ואצלם אין. להנחת דעתו של דיין, שלי ושלכם - יש בעין גדי
 מיזוג אויר. ואני עבדכם הייתי אחראי לכך במקצת. נדמה לי שעכשו
 ממוזגת כל אילת. במידה שאני יודע, ואני יודע, ישובי עמק הירדן וביח
 שאן קבלו מהממשלה - כאשר הייתי שר האוצר - הנחה עצומה בהיטלים ומכס
 על מזגני אויר; כי אמרנו, מה שהיה לפני 50 שנה במחבן המפורסם של
 אוס-ג'וני, היא דגניה, איננו ב-1963. אנו יכולים להרשות לעצמנו
 והחקלאות יכולה להרשות לעצמה רמה אחרת. אמרתי שאינני קורא לחלוציות
 ספגנית. אינני לנעילת מדסים ועבייה.

לפני דיבר רענן וויץ על חכניות יישוב הגליל. לפי

חכניות אלו חגיע ההכנסה של משפחה ל-6000-7000 לירות לשנה.

אמר משה דיין, בכנס של ועידת מפא"י האמונה על הקיבוץ

והמוסב, שאיננו יכולים לקרוא לצעירים ללכת לגליל ולמקומות אחרים.

אני חדל להבין. אם זאת איננו יכולים לעשות מה אנו כן יכולים לעשות?

יהודי ישראל צריכים לעבוד? הדור הצעיר שלנו צריך לעבוד? לא הבינותי

דבריו של משה דיין והם מדאיגים במקצת.

(המסך דבריו רשמה אא2)

Page 1 of 1
Date: 10/10/2010
Time: 10:10:10 AM

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records. It states that records are essential for the proper management of an organization and for ensuring accountability. The document then goes on to describe the various types of records that should be maintained, including financial records, personnel records, and operational records. It also discusses the importance of regularly reviewing and updating these records to ensure their accuracy and relevance.

In conclusion, the document emphasizes the need for a strong records management system. It suggests that organizations should invest in the necessary resources and personnel to ensure that their records are properly maintained and protected. This will not only help to improve the organization's efficiency and effectiveness but will also ensure that it is able to meet its legal and regulatory obligations.

אומר משה, אשכול מציע שאנחנו גם מפעלי העטיה נמסור. אני רוצה לחזור על כך ואני יודע שזה דבר קצת חדש. אני שייך לאלה שהוטבים, לאחר עשרות שנים של פעולתנו ההסברתית והאיריאולוגית והעטייתית המעטה שלנו בארץ כמעט שאין שום דבר שאנחנו יכולים לחדש במערכה הזאת אא איך לבנות חברה חדשה, ואינני בטוח אם לא דובר כבר ולא תוכנן פעם העטיה פועלית, לא רק הסדרותית כי אם העטיה פועלית של קואופרטיבית וקבוצות, ואני הפעם דיברתי לא כל כך על קואופרטיבית כמו על קבוצות, ואני יודע שזה דבר חדש. הויכוח אתי הוא, הוא אומר, אם למסור מפעלים שהם כיום כבר בידי הממשלה, לגופים מאורגנים של העובדים עצמם. הוא דיבר על קרקע, מים, אבל כאשר הגיע למפעל כמו מספנה, הוא אמר שעל מספנה גם הוא היה מוותר. אינני יודע, אולי מפני שזה עסק קשה או מלאכה קשה. כמובן שגם אשכול לא מציע לא את הקרקע, לא את המים או חשמל, ולא שום שירותים מרכזיים שמסרתים את העם כולו לעומקו ולרוחבו, למסור למישהו. אני דיברתי על העטיה. אפילו מפעל כמו מספנה למסור לפועלים שהיו רוצים להתארגן ולקחת אותו. אני חש בלבי עלבון על זה שבתנועת עבודה כזו, במפלגות פועלים כאלה לא קמים 200-400 פועלים ואומרים מפעל כזה, מספנה כזאת לפאר, שעון שויצרי חדש, חדיש, מודרני, לא מבקשים לקבל על אחריותם, לנהל את הענין, לעשות ולעבוד כמיטב יכולתם והבנתם, אפילו אם יגידו לנו ששנה ראשונה, עד אשר יכנסו לענין, עוד יפסידו משהו. מדוע אפשר היה לעשות את זה בדגניה ובעין-חרוד? לא התחלנו בדגניה ב' ב-20 בחורים ו-2 בחורות? בדגניה א' התחילו ב-8 חברים. חסרה העזה חלוצית, לא חלוציות כמובן סגפנות, - חלוציות עם מזגן אויר, אם זה סטנדרט החיים שלנו עכשיו.

משה דיין אמר בהלצה יפה, שאינני יודע אם היא כ"כ מתאימה. הוא שאל את עצמו אם ללכת נעול נעליים או לרוץ יחף, לעשות מהר, אבל יחף, הוא בוחר ביחפנות כזאת. אני לא כ"כ הבינתי. אמר לי חבר אחד - ואני אינני רוצה להביא גאולה לעולם ולהגיד דבר בשם אומרו - לא צריך לא יחף, ולא לרוץ, ולא בנעלי לכה, כי אם בנעלי עבודה שלנו, בגדי העבודה של עם עובד, של תנועת הפועלים, שאלפי ועשרות אלפי הפועלים, פועלים יהודיים, יוציאו מחוכם יכולת, במידה שאלוהים נחן להם, יוציאו מחוכם יכולת להיות בעלי

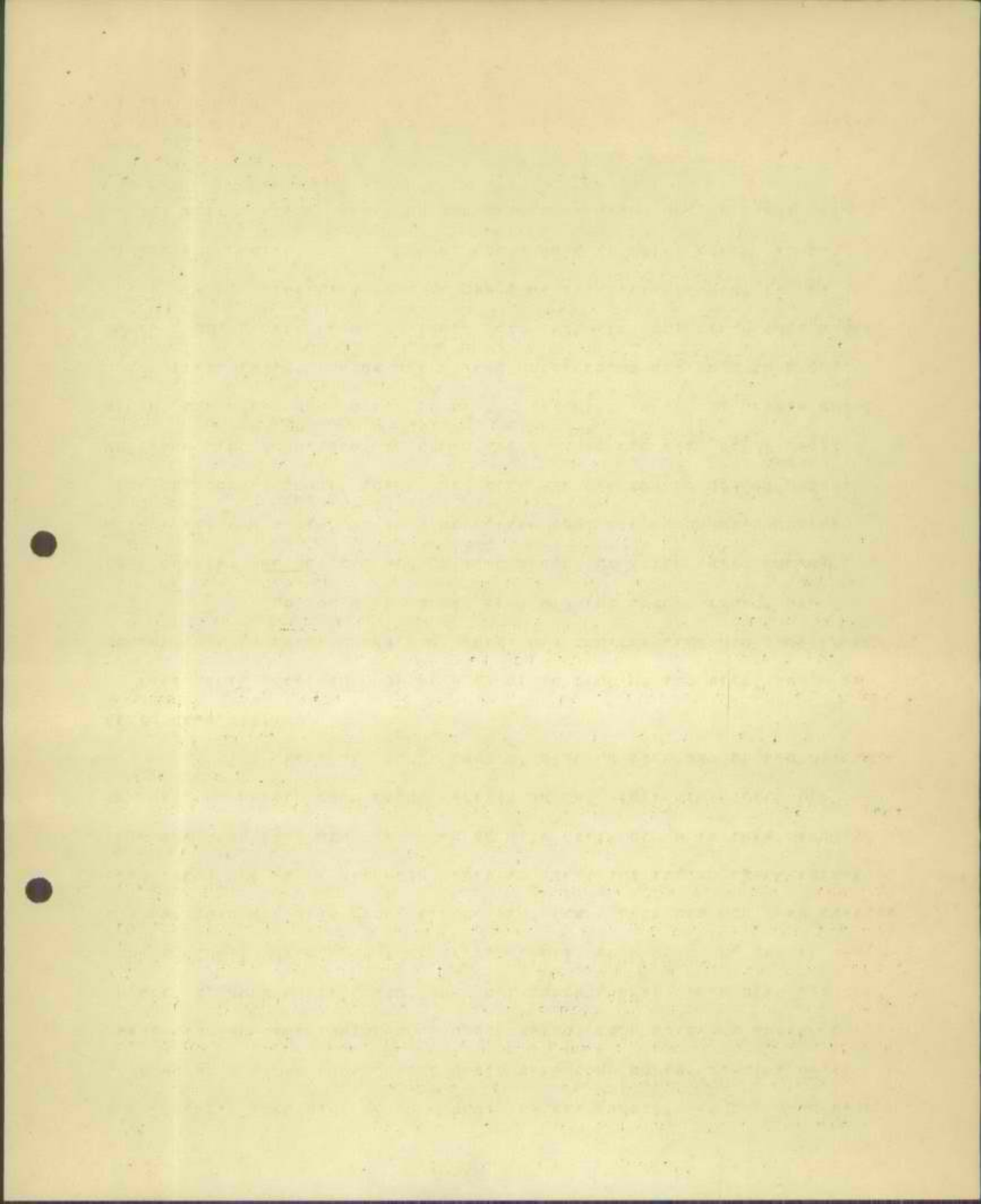
Main body of faint, illegible text, appearing to be a continuous paragraph or list of entries. The text is too light to transcribe accurately.

אמצעי הייצור, בעלי המשק, כמו שזה בקבוצה, כמו שזה במושב.
אני רוצה גם את זה להזכיר, אני עוד לא הצעתי הלכה למעשה
ואנחנו בוועידה הזאת נחליט דברים ברורים, שמסק זה או אחר יש למסור. אני
יודע שבענין זה צריך להשקיע הרבה מרץ, היכנון, חינוך, הדרכה והכשרה.
אינני יודע איך הגענו לקבוצה החקלאית, מתוך כמה, אינני יודע איזה סינון
זה היה. אמרתי הגיע הזמן שמפא"י חקים מטה או זרוע מיוחדת של קבוצת חברים
מטובי וותיקי המחשבה והעשייה של המשק העצמי של פועלים, ונכניס למעגל
המחשבה והדאגה הזאת אותם 60-80 אלף החברים מחנה מקבלי השכר החברים
בהסתדרות, יכניסו אותם מחדש לדאגה, לרצון ולאמביציה הזאת להיות אדוני
הארץ יוצרי כלכלתה ומשקה. אני לא הצעתי שום אימפרוביזציה.
דובר הרבה ונכבדות בכנס זה על עניני החינוך. אני אומר
נכבדות ואני מתכוון לדבריו של בן-גוריון, שר החינוך, גם אני בדברי שמתי
משדגש חזק על עניני החינוך לנוער, לילדים ולמבוגרים. אני רוצה פה לגלות
ואני יודע שבחו של שר החינוך החדש, אינני יודע אם מותר לי בכלל לגלות
דברים, אבל זה כבר לאחר מעשה. כשהוטל עלי להרכיב ממשלה וכאשר הצעתי לו
לשוב לממשלה לחיק החינוך, היה התנאי הראשון שלו ותביעתו הראשונה לעוד
מיליונים רבים את לא עשרות מיליונים. אינני רוצה לפתוח לו פה... (ז. ארן:
הפה כבר נפתח) זה היה תנאי שלו 'אתה רוצה אותי, זה המחיר. שר החינוך
קודמו גם כן לחץ לא מעט. אמרו טוב, עכשיו מתחילים מחדש, כך עכשיו עומד
ענין החינוך. מה שהבטחתי לו זה לעזור לו ולהמליץ לפני שר האוצר החדש
שיהיה.

קודם כל אני רוצה לקבוע ולומר, כל מה שנאמר, לרבות ההצעה
המרחיקה לכת, ברגע זה המקסימליסטית, של בן-גוריון, כל מה שהוצע כאן נכנס
למעבדה רצינית, להכין, לבדוק, להוציא מזה את מקסימום היכולת כדי להגשים
את זה. אינני יודע מה הועדה המחמדת "בישלה" והכינה. אבל לא הייתי מיעץ

את זה. אינני יודע מה הועדה המתמדת "בישלה" והכינה. אבל לא הייתי מיעץ
לוועידה כבר להתליט. במידה והספקתי כבר מאתמול עד הבוקר לבדוק, יש מי
שאומר שרק מה מבן-גוריון מציע זה 40-50 מיליון לירות נוספות, ויש מי
שמגיע ל-100 מיליון נוספים. אומרים שזה צריך עוד 4000 מורים בעלי השכלה
כמעט אוניברסיטאית, ואם אף אינני טועה האוניברסיטה מוציאה בשנה כ-100
מורים, וגם הקיים תובע מורים נוספים. אינני אומר את זה כדי להפחית מהערך.
גם זיאמה דיבר על מידיות, יש דברים שאינם נעשים כ"כ מיד. כל זה אינני
אומר כדי להבטיח במשהו, להיפך, אני יודע שזה היה בממשלה הקודמת, שמעתי
מבן-גוריון כמה פעמים, את זה אנחנו רוצים לאמץ לנו את המאמצים הגדולים
בקשר לחינוך. (קריאה: בלי חוק לא תהיה תועלת, כי עלולה להיות השהיה).
אם אתה חושב שמספיק לנסח חוק ואז הדברים נעשים, אני
מבטיחך, עוד לא ראיתי מחוקק כזה שיחוקק חוק כשאיננו יודע שזה ניתן לביצוע.
אם נכון שצריך לעניין זה 4000 או 2000 מורים נוספים, והם אינם, את זה לא
עושים בביח"ר...

רציתי עוד להגיד לחברים, תנסו רק לצלם מעט מספרים שגיליתי
מה שרוצה שר החינוך בטרם כניסתו לעניין, מה כאן אנחנו מנסים לצרף לו,
והתרשמתי מרחל צברי שגם היא דיברה על איזה עניין שהוא חשוב והוא שותח דם,
והיא אמרה: אין להשיג עוד איזה מיליונים לעניין זה? וכל זה מצטרף ומצטרף
ומצטרף. ומזה אני קופץ לחברי וידידי פרס, וכאשר דיבר הוא שכח שהוא בינתיים
מכתף על כתפיו תקציב לא קטן של עניני ביטחון, והוא הציע שכל החינוך מ-א'
עד ח'ו, עד אחרי האוניברסיטה, אפשר מיד ללכת להחליט שיהיה חינם אין כסף.
הייתי רואה את עצמי למאוסר בשרי האוצר בעולם, כאשר הייתי שר האוצר, והייתי
רואה את עצמי מאוסר ומהולל ובעל סיפוק גדול בראש ממשלה, לו בימי היינו
יכולים להגיע לדבר כזה. כל מה שאמרתי, לא כדי להקטין, אלא כדי לדעת איזה

הועידה התשיעית
ישיבה ז' - 17.10.63 בערב
המסך דברי ל. אשכול

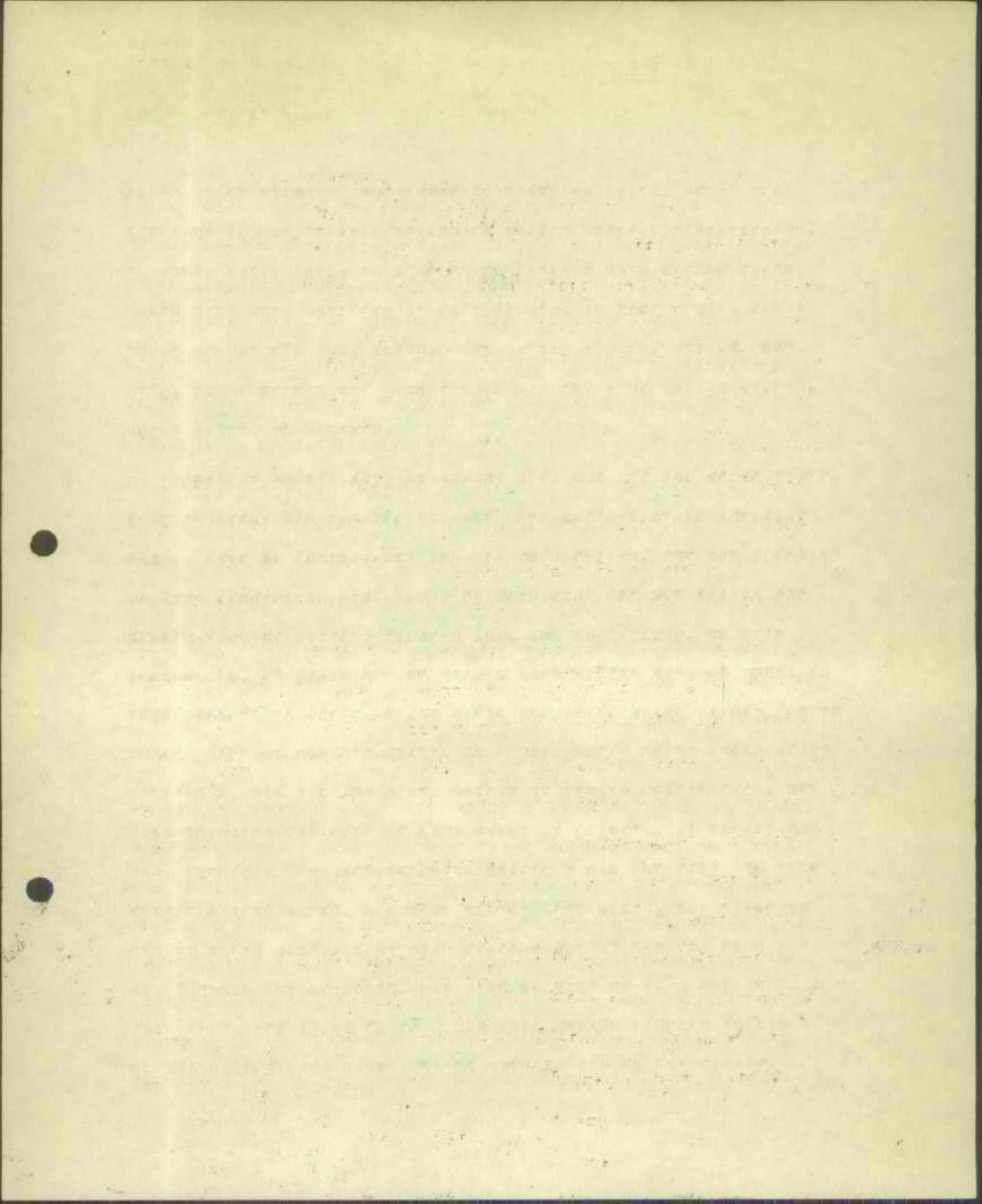
מסאות אנחנו צריכים לקבל על עצמנו, ולא לשכוח על מסכנות עוני, ולא לשכוח
שבכנס הזה לא הזכירו לגמרי על ענין היסול מעברות. שמעו, רק לפני איזה
שנים אילו היינו יושבים בוועידה או בכנס היתה קמה אניה וחניה, ולהבות אס
שהיינו נשרפים בהם. זה כבר כמעט איננו, אבל יש דברים אחרים, יש מסכנות
עוני ודברים אחרים. (בן-פורת: גם זה ישנו). אני יודע. עצם הדבר, שזה לא
הומיץ, או הומיץ בקול דממה דקה, זה מראה שיש באיזה מקום שריד של
1500-1000 (בן-פורת: 3000). אני עוד אתוכח אחר, אין 3000, אבל לא זה
העיקר.

אחרי מעסיקה הרבה השאלה הזאת של חינוך והשכלה עם כל מרכז
הכובד שיש לחפש בה ועם כל מה שהממשלה חייבת לקבל על עצמה. אני בכל זאת
עוד רוצה להגיד ולחזור על מה שאמרתי, זה עוד איננו מבטיח חינוך הדור
לחיילי טכודה, למעגלי תועת עבודה, למעגלי חברה עבודה.

(המסך דבריו - טק 2)

ונהיה כולנו אקדמאים כאשר יקדמו כל האקדמיות בעולם. אמרתי ברמז בדברי שלום, כי אינני רואה נחת רב מבוגרי הסכניון והאוניברסיטה. יש משהו הסעון תיקון, יש משהו הדורס טעינינו היה צאצא פקוחה, שתבוא איזו שהיא התעוררות או רצון להטפיע. זה אומר דרסני. בודאי שהדבר הראסון הוא לחם, עבודה, טכון, חינוך והסכלה. אין כל סאלה בדבר. אנחנו צריכים עוד לטבח ולחשוב איך לגל ולחנך הנועה עובדים, הנועה פועלים עם אידיאות.

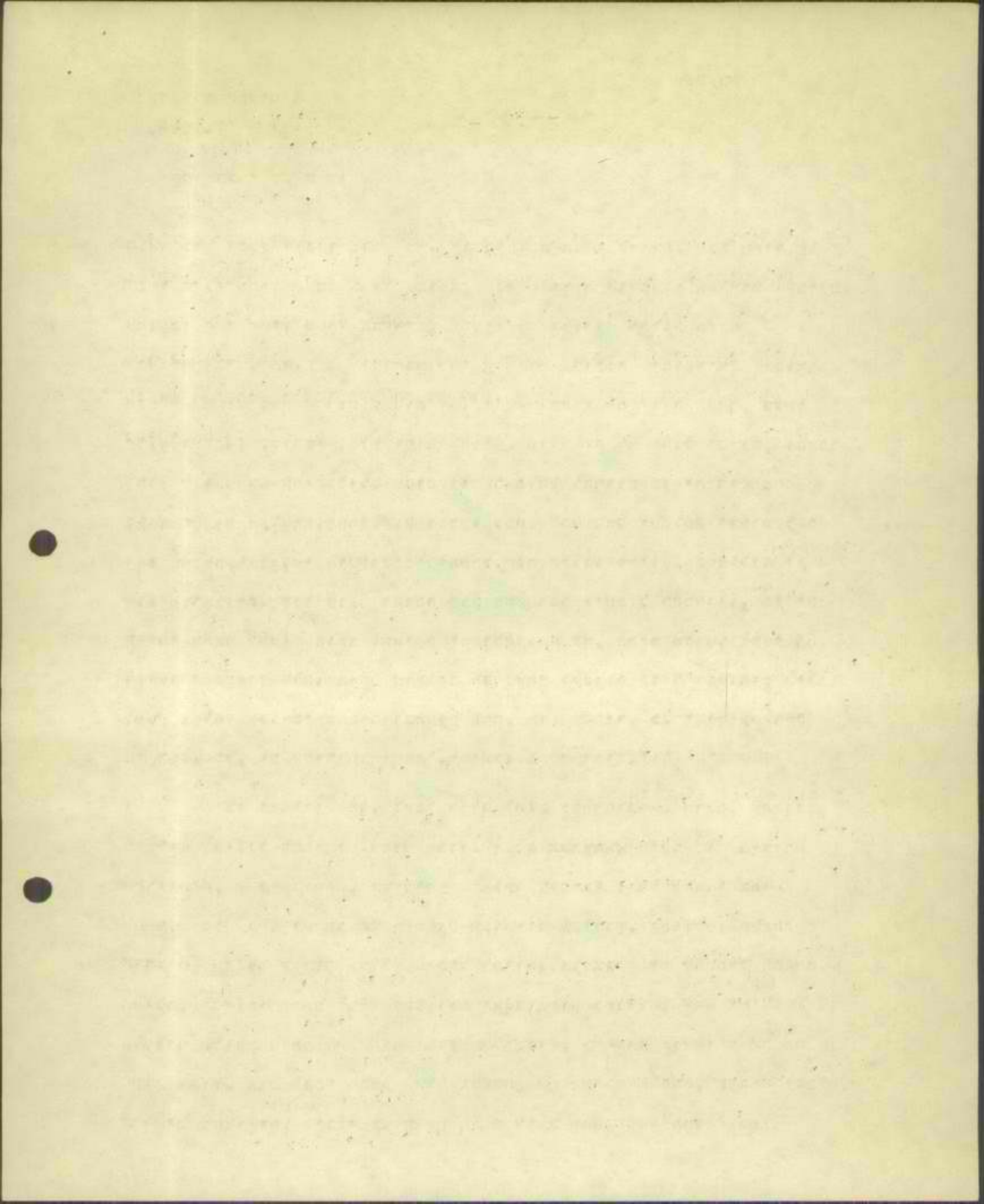
הזכרתי את בית ברל, או את בתי ברל. משה שרת דבר על כך אחמול, ובכך יש בודאי מדה רבה של צדק. אבל שהדי במרומים כי לא התכוונתי לקנטר, לבקר או להרגיז, אבל זאת היא סאלה רצינית, ועל מפא"י להפנות את עצמה ולהתייטב עם אותם אנשים היוסבים בבתי ברל אלה ולבדוק מהם הדברים אותם הם מעבירים ללומדים בהם, במה הם מורגסים, מה הרוח המפעמת בהם, מה הפתוס אשר בו יוצאים מבתי אולפנה אלה, מה ההתרגשות וההתלהבות לעסית דברים. אינני מזלזל כלל וכלל וחלילה לי מלא להחטיב את כל החורה של המאבק המקצועי. במסך שנים אחדות הייתי מזכיר מועצת פועלי ת"א. אני זוכר את הימים שחלמנו על פועלים טכירים רבים. אבל בכנס זה טענתי לצד השני של המסק העצמי של הפועלים. בן גוריון עסה זאת, ועסה טוב - אם אני צריך לחת ציונים - הוא אמר דברי יקר וטבח ליצירה הנקראת קבוצה. הוא סיפר על ימי קריה ענבים, ומי הזוכר מה היה אז בקריה ענבים, צוחק היום לדברים. אבל אז היה להם רוטס אחר הן על עצמנו והן על אחרים. אני שואל את עצמי מה עושה התנועה - ואני יודע שאין זה קל ופסוט - כדי לחנך צאצא ולחרבות יסובים קבוצתיים, ורק היום טענתי שלא רק הקלאיים ולא רק התיסבותיים.

המסך דברי ל. אטכול

הדבר כלל וכלל איננו מובן לי. יושבים פה אנשי קבוצה. אני מעיד על עצמי שאני מבין משהו בחיי קבוצה, אני מבין משהו בחיי הקלאזה בקבוצה. כמו כן אני מבין משהו בתעסיה, מדוע לא יכולים להיות כיום קואופרטיבים, מדוע לא יכולות להיות כיום קבוצות ייחופיות? יבורך הנח"ל שהקים כבר עשרות עשרות יישובים קבוצתיים בקצוות הכרך, בנחל עוז, בעזתה, בכורזים, ומקומות אחרים. מדוע זה לא יכול להיות, והדבר נחוץ לנו מאד. את הגליל, מסופקני אם נוכל להרבות בו יהודים אם נעשה הם רק הקלאזה, החקלאזה דורסת סטח. לכל אחד יש לתת לפחות 15 דונם אדמה, ובודאי שיש רבים שיאמרו שזה איננו מספיק. בטבילנו זו טוביה רצינית. אני חוזר ואומר טוב את הדבר ביחס למטה דין, כי מאד הייתי רוצה לרכוש אותו לתחומה זו ולהרגשה זו, שאין מקום, בסנה 63, לייסורי מצפון אלה, כאשר הואלים מה נאמר לקבוצה נוער ובחורים טילכו למסק הקלאי קבוצתי בבסור ובמקום אחר, או בתעסיה, כאשר יש עשירים בישראל. כן, יש עשירים בישראל. סירבו גם עשירים.

בן גוריון אמר, ואני רוצה לחזק ולהרחיב את הדבר, שאיננו מנצלים ואיננו משתמשים באור הגנוז ובכל ~~אמצעים~~ היקר שיש ביצירה הקבוצתית, ההתייבותית, וסצריך שכל נער עירוני, כל לומדי בחי הספר, וכל סנה, יעברו במסך שבוע-שבועיים בקיבוץ. יתכן שזאת אחת הדרכים לחינוך ציבור גדול, יכול להיות. אך אולי יש להתחיל במורה. חלילה, ואינני חושב לבוא בתלונות ובחרוניות למורים, ואט יש לי תלונות אליהם אומר להם אותם פנים אל פנים, כל אחד בודאי עושה מה שהוא יכול. אבל לומר שבדרך כלל נוצרה אטמוספירה מתנכת, אידיאליסטית, מבוססת וחלוצית, אינני יודע אם אפשר לומר זאת. אני מחבטא כאן

המזן דברי ל. אשכול.

באורה מתונה ביותר. ובספח החינוך התיכון, יכולה ההסתדרות, יכולה המפלגה, לומר שעשינו רבות? האם אנחנו יכולים להרשות לעצמנו לקפוא על שמרינו? כנראה, שיש להתחיל במורה. כנראה שיש להתחיל בסמינריונים למורים ומדריכים למורים. יש להתחיל מכמה דברים חשובים מאד כדי לגטוע ולהשמיש ולזרוע ערכים ואסיות, שלרבים מאתנו אינם כל כך נהירים כבר.

כאשר אומרים לי כי אי אפשר לקרוא לאנשים בחנאים כאלה, אפשר לחשוב שקוראים להם לחלוציות סגפנית. הלוא בסנים אלה העלינו כסלטים בחי אב בחקלאות, ובחנאים קסים באמת. היו אלה הנאים קסים בהרבה ממה שאנחנו מתארים לעצמנו. דברה חברה מושב ניצני עוז, אורה גז, מספיק אם אשאל את עצמי באיזה אצאא זמן עלה מושב זה, על מנת שאדע באיזה חנאים הוא עלה להתיטבות. היה זה אוהל או בלוקון בן 18 מסר. כעבור שנים נוצרו בו סדקים כאלה שתחול יכול היה לעבור בו. כמובן, לאחר מכן בנינו בחים. אבל זה באמת היה גלגול של החלוציות. היו אלה אנשים עם מטען סוציאלי, עם ילדים, עם משפחה. לעתים היו שני דורות בבית אחד. הרימונו מפעל חלוצי אדיר ועצום.

נאמר כאן, נדמה לי על ידי פרס, כי ינתן לצעירים לשבות. זינני אומר זאת סתם. אני יודע, כי כאשר אדם מבוגר מדבב בסגנון כזה אל צעירים, יש לרכוש לו כבוד וחיבה. איך בכלל הגענו לויכוח של, אנחנו וצעירים? מתי קבע מיסהו מתי חדל מיסהו אחר להיות צעיר? על פי מה זה נמדד ונקבע? אני מכיר כל כך הרבה צעירים, בדגניה ב' ובדגניה א', בעיר, האם יש מיסהו שמדבר בשמט? מסופקני. יש איזו שהיא דיסהרמוניה למי שחש באוירה המלוכדת הזאת בוועידה זו. יש דבר

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. This ensures transparency and allows for easy verification of the data.

Furthermore, it is crucial to review the records regularly to identify any discrepancies or errors. This proactive approach helps in catching mistakes early and prevents them from escalating into larger issues. Consistent auditing is a key component of a robust financial management system.

In addition, the document highlights the need for clear communication between all parties involved. Regular meetings and reports should be used to keep everyone informed about the current status and any changes that may affect the records. This collaborative effort is essential for the success of the project.

Finally, the document concludes by stating that a well-maintained record system is not only a legal requirement but also a strategic asset. It provides valuable insights into the organization's performance and helps in making informed decisions for the future. Investing in a reliable record-keeping system is therefore a wise business decision.

המטח דברי ל. אשכול

המכאיב ומביא לקובעת סאיננה נחוצה. אבל לסגות, כל הכבוד. אבל לא רק לצעירים, גם לנו מותר לסגות, תוך כדי עסיה. טוב לדעת על מה הויכוח, אם יש ויכוח. כאשר דובר בפעם ראשונה על הבסור, חשבתי אולי שגיננו. אולי זה לפסוס. פעם סניה אני מתחיל לשאול את עצמי, אולי יש טובי בדעות, אולי יש חילוקי דעות. אם יש טובי - יופיע. נדע על מה להתוכח, ואז נדע שזאת שגיאה וסכך רוצה התנועה. היא לא רוצה, התנועה, לחנך את ילדינו להתיסבות ולחלוציות, אלא להיגרר מכיבוס לכיבוס, מדרגה לדרגה בסולם הדרגות.

מטה דייך דיבר על המים שהוקצבו לשדה בקיסריה. הוא אמר שיחנך הלו היה צריך לסקול זאת היום היה צריך לסקול זאת אחרת. אולי לא. למעשה אני מצטער שהחולתי לדבר בזה, כי אין זה חשוב כל כך. אם נצא מנקודת הסקפה של בנין, בנין ארץ שלמה, עם של מיליונים, הרינו זקוקים גם לפרק, גם ליער, גם למגרס כזה. מגרס כזה מכניס לנו בדולרים אולי לא פחות מאשר לו היינו מקציבים את המים האלה לנטיעה בננות ליצוא. אך בעיה זו מורכבת מכדי להיות מובאת בפני הועידה.

היו אלה מעט הערות לגבי עניינים מעטיים. כרגיל, החברים מכל המקומות הביאו את צרור השאלותיהם, דאגותיהם וכל מה שלוחץ עליהם במקום ומעיק עליהם במקום. אם אהיה בטוח שמה שהובא לוועדה זו ימצא ריטוי גם במסקנות, וזה יתחיל להחזיר ולהעסיק את מוחות החברים, הייתי שבע רצון. אני רוצה לומר כדי שחדעו, כי חברינו בממשלה, במוסדות האחרים, ערים במלוא הערכות לצרור השאלות והעניינים המעסיקים והמעיקים היום על אלה שדיברו כאן, ובצדק דברו, כי סוף כל סוף זהו הבסיס הראשון - האנטיים. אנחנו אחראים במידה רבה לבואם, לקיומם

11
17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

17.10.63 - ישיבה ז'

המזכיר דברי ל. אשכול

לחיותם בארץ ולחנאי מגוריהם. ואם לא היו הצעות מיוחדות או חשובות מיוחדות לקובלנות אלה שהופיעו כאן, הרי זה, טוב, מאחר וכנס זה היה מכונן לדבר אחר. העבודה הזאת מעטיקה את שליחינו בטוכנות, בממשלה ובהסתדרות. היא מעטיקה את שליחי העם בממשלה במלוא הכוח, במלוא הלחץ, במלוא האחריות והתחוסה.

מה שרצייתי אני להוסיף הפעם היה החלק הנוגע לעניין זה של עבודתנו, של עבודה אאא שטה ימי החולין שבשבוע. רצינו לקחת לעצמנו לפחות יום אחד בשבוע לדאגה הזאת, למצפן הידאי - האיסיאולוגי של חיינו ושל תנועתנו. (מחיאוח פו יום)

(אחריו היו"ר מ. נמיר - רשט אכ3.)